

Boirionnaich a' cutadh an sgadain ann an Steòrnabhagh.

Bha a' mhór chuid de sgadan samhraidh Steòrnabhaigh air a shailleadh an déidh a chutadh. Bha so fìor a thaobh an sgadan geamhraidh mar an ceudna. B' e rìoghachdan na Roinn Eòrpa, gu sònraichte a' Ghearmailt agus an Ruis, a bha 'ga cheannachd. Nuair a bhris an Cogadh Mór a mach an 1914 chaidh stad a chur air a' mhalairt so, agus ged a bha a' Ghearmailt a' ceannachd an sgadan geamhraidh againne gu a shailleadh iad fhéin fad bhliadhnachan eadar an dà chogadh bha ùine mhór nach robh sgadan idir air a shailleadh an Steòrnabhagh airson dùthcharnan eile. An àite na 153,109 baraille de sgadan saillt a chaidh a reic ann an 1927 cha deach ach 212 baraille a shailleadh ann an 1941, agus cha deach ach 302 a shailleadh ann fad nan trì bliadhna an déidh sin.

Thòisich a' Ghearmailt agus an Ruis ag iasgach an sgadain iad fhéin, agus tha an Olaind agus Lochlann a' cur thuca mar an ceudna.

Ged a rinn Bòrd an Sgadain gach oidhirp airson margadh fhaotainn an taobh a stigh de chrìochan na rìoghachd againn fhéin cha leòir e idir airson iasgairean Albainn agus Shasuinn a chumail air sàl.

Tha corr air da fhichead bliadhna nis o thòisich iasgairean Leódhais beag air bheag a' cur cùil ri iasgach an sgadain, air am mì-mhisneachadh bliadhnachan le goinnead an sgadain mu na puirt iasgaich, agus bliadhnachan eile le lughaid na prise. Nuair a bhiodh an sgadan pailt anns na lìn bha a' phris gu bitheanta tuiteam cho ìosal ri crùn an crann, air dhòigh 's nach robh luach saothrach aig an iasgair as idir. Thòisich an òigridh a' dol do na bailtean a Deas no gu tirean céine a sholair an teachd-an-tìr.